

никъ на Теодосия Търновски. Диониси е живѣлъ въ половината на XIV-иятъ вѣкъ. За него са говори въ житието на Теодосия, че той е превѣлъ много книги отъ гръцки на бжлгарски (гл. „Чтен. Общ. Истор. и Др. Россійск.“ 1860 г., кн. I, стр. 5). Какви книги е превѣлъ Диониси и съществуватъ ли тие книги, все не знаеме.

2. **Иоасафъ**, митрополитъ видински или бдински. Иоасафъ е билъ поставенъ за епископъ въ 1392 г. (гл. „Acta patriarchat. Constantinop.“, отъ Милосивча, т. I, стр. 161). Той е написалъ похвално „слово“ на Флотея Търновска, на която мощите, послѣ падението на Търново, сж биле пренесени въ Видинъ, а отъ тамъ въ Ромъния. Въ видинската крѣпостъ са намира стара черкова, сега болница, на която надъ вратата стои слѣдующиятъ надписъ: „Храмъ сѣи въздвиге к . . . Иоасафъ архіепископъ премудри во слав . . . Филодеи изцѣленіе ради грѣшныхъ и нем . . . а . . . мѣсяца августа ѿ. Надписътъ е голѣмъ, но пострадалъ е отъ времето. Ние са надѣяме, че учените историци ще да са постараятъ да препишатъ сичкиятъ памѣтникъ, който е довольно важенъ за нашата черковна история.

3) **Теодосии** калугеръ. Той е написалъ житието на бжлгарскиятъ свѣтецъ Петра Корнѣски.

4) **Евтимий**, послѣдниятъ патриархъ бжлгарски. Евтимий е знаменитъ не само като плодовитъ писателъ, но и като уменъ и честенъ архиепископъ. Въ сегашното време сж извѣстни слѣдующите негови сжчинения: а) черковни слова: 1) „Похвално слово Константину и Елены“; 2) На воведение въ храмъ Пресв. Богородици; 3) Три похвални слова